

جزوه اندیشه اسلامی (۱)

موضوع : نبوت ، امامت و رهبری

دانشگاه جامع علمی کاربردی قوه قضائیه

۹۲-۹۳

تهیه کننده : محمد تقی ایزدخواه

ویراستار : سید محمد علی سجادی

((بسم الله الرحمن الرحيم))

مقدمه :

بشر و انسان از بدو خلقت دارای اعتقادات و باورهای غلط و باطل بوده است ، عده ای دست ساخته های خودشان را می پرستیدند که همان بت های بی جان که از چوب ، آهن ، طلا ، نقره و غیره می ساختند و در برابر ساخته دست خودشان سر تسلیم و تعظیم فرود می آوردند که به اینها بت پرست اطلاق می شد . جمع دیگری اشیاء جاندار مثل حیوانات اعم از گاو و گوساله و یا اشیاء بی جان مثل گیاهان و جامداتی که دارای شکل های عجیب و قریبی بودند می پرستیدند که به اصطلاح به اینها توتیم پرست یا فیتش پرست گفته میشده . عده ای دیگری از غافلین خود انسان را محور کلی جهان و نظام هستی می دانسته اند که در واقع اعتقاد به انسان پرستی داشته اند که به اینها اصطلاح آماییسم اطلاق می شده . عده ای گمراه و غافل ماه پرست و خورشید پرست و ستاره پرست بوده اند . که در مجموع تمام گروه ها گمراه و غافل و دارای اعتقادات باطل و مردود بوده اند .

شناخت انسان

خداآنند متعال پیامبرانی برگزید و آنها را مأمور تبلیغ و ارشاد و هدایت انسانها قرار داد . انبیاء‌البی آمدند تا بشر و انسان سرگشته و گمراه را به سر منزل مقصود هدایت و راهنمایی کنند . و به برکت بعثت انبیاء و زحمات و تلاش-های بی وقفه پیامبران‌البی ، انسان موحد و خداپرست شد ، البته اکثر قریب به اتفاق .

انسان شناسی

پیامبر اکرم (ص) خودشناسی را مقدمه خداشناسی بیان کرده اند می فرمایند : (مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ) هر کس خودش را شناخت یقیناً خدایش را هم خواهد شناخت .

وصی و خلیفه بلافصل پیامبر(ص) حضرت علی (ع) هم با پیروی از کلام رسول ... میفرماید : (مَنْ عَاجِزَ عَنْ مَعْرِفَتِهِ نَفْسِهِ فَهُوَ عَنْ مَعْرِفَتِهِ خَالِقِهِ عَاجِزٌ) کسیکه از معرفت و شناخت خودش عاجز و ناتوان شد قطعاً به مراتب از شناخت و معرفت خدایش عاجز تر خواهد بود پس با توجه به این دو فرمایش نتیجه میگیریم انسان تا خودش را بنحو احسن و شایسته نشناسد خدایش را هم نخواهد شناخت .

انسان دارای ۲ وجود است یک وجود جسمانی ، یک وجود روحانی . وجود جسمانی در سوره مبارکه مؤمنون آیه ۱۴ خداوند به این ترتیب بیان کرده است: ما انسان را از عُصاره گل آفریده ایم و قرار دادیم او را به صورت نُطفه و نُطفه را در یک قرارگاه مطمئن یعنی رحم مادر جای دادیم ، سپس نطفه را به صورت خون بسته لخمه در آوردیم ، و خون بسته را به صورت گوشت جویده شده ، بعد آن را به صورت استخوان و روی استخوان را با گوشت پوشاندیم و سپس او را به صورت شکل و شمایل جدید درآوردیم . پس مبارکباد خداوندی را که نیکوترين آفریده گاران و خالقين است .

این آیه شریفه بیانگر خلقت و آفرینش مادی و جسمانی بشر و انسان است اما واقعیت وجودی انسان روح اوست یعنی به تعبیر دیگر خلقت جسمانی یک خلقت مجازی است و خلقت روح یک خلقت حقیقی است پس نتیجه میگیریم انسان یک وجود حقیقی دارد که همان روح است و یک وجود مجازی دارد که همان جسم است و آنچه میمیرد و نابود میشود همان جسم است که خداوند به عنوان قالب روح آفریده، پس روح انسانی هرگز نمیمیرد و هرگز نابود نمیشود اما خود روح چون یک موجود لطیف و نامرئی است خداوند با قدرت خود یک قالبی برای آن آفریده که ما بیتر بتوانیم روح را درک کنیم. (در بحث معاد مفصلًاً بیان خواهد شد)

نتیجه دیگری: که از این بحث میتوان گرفت این است که تفاوت انسان با سایر موجودات مشخص و روشن میشود چون بقیه موجودات، حیوانات و مخلوقات یک بُعدی هستند که همان جسمانیت و حیوانیت است، ولی انسان هم دارای جنبه حیوانی و مادی است و هم دارای جنبه روحانی و معنوی است.

((چرا فقط انسان مُکَلْفٌ به تکالیف است ؟))

برای تکلیف شرایطی تعیین شده است

- ۱- بلوغ
- ۲- عقل
- ۳- قدرت و توانایی

انسان چون دارای نعمت عقل و تفکر است از یک روح متعالی برخوردار است و روح متعالی تکلیف آور است اما سایر حیوانات چون از نعمت عقل برخوردار نیستند لذا روح متعالی هم ندارد در نتیجه مکلف به تکالیفی هم نیستند چون در واقع تنها عاملی که انسان و بشر را مکلف قرار میدهد **فُوّه عاقِله** اوست که از نعمتی‌ای بسیار بزرگ خداوند است.

عقل چیست ؟

در احادیث ائمه (ع) از عقل اینجور تعریف شده:

(الْعَقْلُ مَا عِبْدَ بِهِ الرَّحْمَنُ وَ اكْتَسِبَ بِهِ الْجَنَانُ) عقل چیزیست که بوسیله آن خدای رحمان عبادت و پرستش میشود و بهشت خداوند هم بوسیله عقل بدست میآید و کسب میشود.

نقش عقل در زندگی انسان

مقایسه بین عقل و نفس در دیدگاه پیامبر اکرم (ص):

إِنَّ الْعَقْلَ عِقَالٌ مِنَ الْجَهْلِ وَ النَّفْسُ مِثْلُ أَحْبَثِ الدَّوَابِ فَإِنِّي لَمْ تَعْقِلْ حَارِثٌ فَالْعَقْلُ عِقَالٌ مِنَ الْجَهْلِ

پیامبر اکرم (ص) میفرمایند: همانا عقل دستبند و یا پای بندی است از جهل و نادانی و نفس سرکش انسان مثل خبیث ترین حیوان فراری است که اگر او را بینندند فرار میکند و حار میشود و هرگز بدست نمیآید.

یک بیماری است بین حیوانات بنام بیماری حاری که اگر هر حیوانی به آن بیماری گرفتار شود به آسانی کنترل نخواهد شد بلکه خیلی با زحمت فراوان انسان بتواند آن را کنترل کند . پیامبر نفس امراه انسان را به منزله یک سگ حار و یا اسب حار گرفته و شبیه کرده اند و عقل انسانی را به منزله عقل ، دستبند و یا پای بند تعبیر کرده اند . د میان عربها رسم بود وقتی می خواستند شتر را بخوابانند زانوی آن را با یک طناب می بستند الان هم آنها که شتر دارند همین کار را می کنند ، بستن زانوی شتر به معنی همان عقل است ، پیامبر بسیار تعبیر زیبای کرده اند میفرمایند نفس آدمی مثل همان حیوان حار است که اگر با افسار عقل و یا طناب عقل آن را کنترل نکند هرگز قادر به جلوگیری نفس از گناه نخواهد بود، پس عقل به منزله همان دستبند و یا پای بند است که جلوی آدمی را از گناه می گیرد و او را کنترل میکند البته به شرط اینکه بشر و انسان پیرو عقل و فکر خدادای باشد و بفهمد و بداند که خداوند متعال بزرگترین نعمت بنام عقل به او داده ، تا در کارهایکه میخواهد انجام دهد بی گدار به آب نزند بلکه عقل خود را بکار بیندازد .

شناخت تقاوتهای انسان بر سایر موجودات

- ۱ - طالب دانایی و علم است ظرفیت و استعداد علم آموزی هم خداوند به او داده است
- ۲ - موجودی ، زیبای خواه است یعنی فطرت انسانی او فقط به زیبای علاقه مند است
- ۳ - قابل پرورش و تربیت از نظر اخلاقی است یعنی انسان بد با تربیت پذیری خوب می شود
- ۴ - به تعبیر قرآن کریم دارای ظرفیت و شایستگی خلیفه الهی است میتواند جانشین خداوند در زمین باشد
- ۵ - موجودی امین و دارای صفت امانتداری است (سوره احزاب آیه ۷۲)
- ۶ - تمام عالم و جهان هستی به طفیل انسان آفریده شده است (سوره لقمان آیه ۲۰)
- ۷ - تنها موجودی است که مسجد همه فرشتگان است (سوره بقره آیه ۳۴)
- ۸ - دارای کرامت و ارزش ذاتی است (سوره اسراء آیه ۷۰)
- ۹ - دارای نیروی تفکر و تعلق است ، یعنی تنها انسان قدرت تفکر و اندیشه دارد
- ۱۰ - موجودی کاملاً مختار و مُرید است ، یعنی دارای اختیار و اراده است برخلاف سایر موجودات .

و مولوی چه زیبا سروده است

خلق عالم را سه گونه آفرید

در حدیث آمد که خلّاق مجید

آن فرشته است و نداند جز سجود

یک گروه را جمله عقل و علم و جود

همچو حیوان از علف در فَرِیبَی

یک گروه دیگر از دانش ته—

او نبیند جز به اصطبل و علف

و آن سوم هست آدمی زاد و بشر

نیم خر خود مایل ُعلوی بود

از شقاوت غافل است و از شرف

از فرشته نیمی و نیمی ز خَر

دیگر امتیازی که انسان بر سایر حیوانات دارد اینستکه خداوند به او اراده و اختیار داده است که این دو صفت بر گرفته از همان قوه عاقله اوست موجود عاقل می تواند چیزی و کاری را اراده کند و اختیار و انتخاب کند مثلاً مجنون و دیوانه نه اراده دارد و نه اختیار لذا خداوند تکالیف را از مجانین و دیوانه برداشته است نه حلالی می شناسد و نه حرامی ، نه واجیی ، نه مستحبی ، نه محرمی ، نه نامحرمی پس به این نتیجه می رسیم که قوه عاقله از بزرگترین نعمتها و موهبتها خداوند تبارک و تعالی است پس هر صبح و شام باید خداوند را شاکر و سپاسگذار باشیم که ما را از نعمت عقل برخوردار کرده است .

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَلٰى كُلِّ حَالٍ

دین چیست؟

یک معنوی لغوی دارد و یک معنای اصطلاحی در لغت به معنای اطاعت و جزاست و در اصطلاح به یک سری قوانین و تکالیفی که از طرف خداوند به وسیله انبیاء و پیامبران به بشر عرضه شده است دین گفته می شود ، به تعبیر دیگر به اعتقاد و باورهای قبلی و باطنی هم دین اطلاق می شود به همین جهت دارای یک پیشینه است که بیان می کنیم .

از هنگامی که خداوند انسان را آفرید در درون و باطن او روح خداجویی قرار داده است پس دین دینداری در واقع همزاد آدمی زاده است ، فقط بشر در انتخاب خداوند و خالقش بیراهه رفته است که قبل از باورهای باطل و مردود را بر شمردیم در حقیقت خداجوئی و خدایابی فطری و ذاتی است که در قرآن کریم سوره روم آیه ۳۰ به این مطلب اشاره دارد : (فَطَرَ اللّٰهُ التّى فَطَرَ النّاسَ عَلٰيْهَا) یعنی ذات خداجوی آن چنان ذاتی است که خداوند بشر را بر همان ذات و فطرت آفریده است .

در همه اعصار و قرون انسان گرفتار تحریر معرفتی بوده است مخصوصا از قرن بیستم به اینطرف بشر بحرانهای متعددی داشته است اعم از بحران معرفتی و شناختی ، بحران اخلاقی و تربیتی ، بحران روانی و فکری ، همه این بحرانها به سبب تحریر و سردرگمی انسان نسبت به شناخت واقعی خداوند به وجود آمده است به تجربه ثابت شده است هر چه علم ، صنعت و تکنولوژی پیشرفتی تر شده انسان از نظر معرفتی گمراه تر و غافل تر شده است ، تنها داروی نجات بخش انسان که می تواند به بیماریهای مختلفی هستند مدوا کند ، دین است که به مانند طبیب حاذقی است که می تواند اینگونه مرضها را درمان کند .

دین و بحران معرفتی :

در نظام فکری انسان دین باور، دین و عقل پیوندی مبارک و تمربخش می‌یابد عقل به تحکیم مبانی نظری باورهای دینی همت می‌گمارد و دین باگشودن مرزهای فراعقلی محدودیت‌های عقل نظری را یادآور می‌شود و در زمینه صعود انسان را به افق‌های بالاتر مهیا می‌سازد.

دین و بحرانهای اخلاقی :

دین همواره پشتوانه محکمی برای اخلاق بوده است و بخش قابل توجیه از آموزه‌های دینی تعالیم اخلاقند، پیونددین و اخلاق چندان عمیق است که گروهی اساساً دین را همان اخلاق می‌دانند.

دین و بحرانهای روانی :

انسان موجودی است که هم چون سایر حیوانات از دل طبیعت برخواسته و برادر تحولات زیست محیطی به مرحله کنونی رسیده است اما نگرش دینی به انسان نگرشی کاملاً متفاوت است و دین تصویردیگری از آغاز و انجام انسان ارایه می‌کند. انسان مخلوق برگزیده و ویژه خداوند با ظرفیتی غیرمتناهی است و هدف نهایی آفرینش او پیشرفت در طریق معنویت و تقریب به درگاه احّدیت است، بدیهی است چنین نگرشی می‌تواند برخورد کاملاً متفاوتی را باعوامل بحران زا اعم از بحرانهای روحی و روانی بیافریند. برای مثال برپایه این نگرش انسان قادر است دشوارترین ناملایمات زندگی را تحمل کند چراکه آنها رامقدمه‌ای برای نزدیک شدن به غایت وجودی خویش می‌بیند چنین انسانی در همان حال که با سختی‌ها مبارزه می‌کند وسعي خود را برای رسیدن به هدف مطلوب به کار می‌گیرد و از عمق جان خویش از سرانجام کار هرچه که باشد احساس خرسنده و رضایت دارد، زیرا جزئی از تقدیرالله می‌شمارد.

دین و بحران فناوری :

به گمان ما تعالیم دینی اگر سرلوحه عمل انسان معاصر قرار بگیرد به راحتی از عهده مهار کردن غول فناوری برآید دین باشان دادن جایگاه واقعی انسان در طبیعت و نقاط قوت وضعف او، حقوق و تکاليف او و محدودیتهای بهره‌گیری از ماشین را تعیین می‌کند انسان دینی کمال خویش را در استفاده از تکنولوژی مطلق نمی‌بیند بلکه به مجموعه ای از بایدها و نبایدها تن در میدهد. برای مثال در نگرش دینی پرهیز از اسراف در مصرف انرژی حتی در موقعیتی که محدودیت عامل انرژی وجود ندارد کاری بایسته است و برخلاف پاره‌ای از دیدگاه‌های تجدّدگرا نفس مصرف انرژی نشانه پیشرفت و از شاخصه‌های توسعه یافتنی به شمار نمی‌آید.

راههای خدایابی کدامند؟

۱ - راه دل: که همان فطرت و ذات انسانی است که قبل از توضیح داده شد، خدا را در دل و باطن باید شناخت و باور کرد ایمان حقیقی هم همین است علی علیه السلام می‌فرماید (آلیمان مَعْرِفَةٌ بِالْقَلْبِ، و إِقْرَارٌ بِاللِّسَانِ وَعَمَلٌ بِالْأَرْكَانِ – ایمان واقعی و حقیقی همان معرفت و شناخت قلبی و باطنی است و همان باور درونی را بر زبان جاری کردن که همان شهادتین است و در مرحله آخر به ارکان و اساس ایمان که همان احکام و دستورات خداوند است عمل نمودن است.

۲ - راه تجربه: با توجه به امتیازات ویژه این راه قرآن کریم توّجه خاصی به آن مبذول داشته و در آیات متعددی انسان را به تدبیر در پدیده های جهان پیرامون خویش فرا خوانده است یکی از تجربیاتی که انسان را کاملاً به خداوند میرساند برهان نظم است بر همین اساس می توان برهان نظم را نمونه روشنی از آنچه که آن را راه تجربی خداشناسی نامیدیم دانست.

۳ - راه عقل: قبل مختصراً در رابطه با عقل و تعریف آن سخن گفتیم نقش عقل رادر پرستش و عبودیت بیان کردیم برای قانع کردن بعضی از فلاسفه چاره ای جز توسل به استدلالات عقلی نیست یکی از امتیازات راه عقلی آن است که میتوان در مصاف علمی با شباهت ملحدان از آن بهره گرفت و در مقام احتیاج و مناظره، ضعف و سستی دلایل منکران را آشکار ساخت و به چالشی عقل گرایانی که جز به استدلال عقلی گردن نمی نهد پاسخ گفت. به عنوان مثال یکی از استدلال های عقلی برهان وجوب و امکان است.

هر شیء موجودی که نسبت آن با وجود (هستی داشتن) در نظر گرفته شود از دو حال خارج نیست:

۱ - آن شئ به گونه ای است که موجود بودن برای آن ضروری است به نحوی که جداشدن آن از وجود قابل تصوّر نیست.

۲ - موجود بودن آن شئ ضروری ندارد و میتوان آنرا تصوّر کرد که رابطه آن با وجود گستته شود و معدوم گردد در این صورت به موجود اول واجب الوجود و به موجود دوم ممکن الوجود گفته می شود.

یک دیگر از مباحث عقلی رابطه علت و معلولی است با توجه به تعریفی که از واجب الوجود و ممکن الوجود ارایه شد به این نتیجه میرسیم که: هر موجود ممکنی نیازمند به علت است تمام جهان و نظام هستی اعم از حیوانات و نباتات و گیاهان و همچنین انسان همه معلول یک علت هستند، علت واحد است و معلول بی نهایت، علت نامحدود و نامتناهی خداوند تبارک و تعالی است امام علولی ای محدود و متناهی همه موجودات و ممکناتند در اینجا هم، عقل تنها مُفسِر برهان علت و معلول است.

از نظر قرآن کریم همه ممکنات نیازمند به خداوند متعال هستند و وابسته به اویند. در سوره مبارکه فاطر آیه ۱۵ به همین مطلب اشاره صریح دارد که میفرماید: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَآلِ اللَّهِ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ - ای مردم شما به خداوند نیازمندید و خدا است که بی نیاز و ستد است) پس نتیجه میگیریم ممکن بِما هو ممکن دارای فقر و نیازمندی است و تنها واجب الوجود است که هیچ نیازی به هیچ کس ندارد.

(آمُّ خُلُقُوا مِنْ شَئِيْ آمُّ هُمُ الْخَالِقُونَ - آیا از هیچ خلق شده اند یا آنکه خودشان آفرید گار خود هستند) سوره طه آیه ۲۵

هر دو باطل و مردود است هیچ موجود ممکنی بدون علت خلق نشده است. و دیگر اینکه موجود ممکن نمی تواند خود خالق خودش باشد در این صورت تحصیل حاصل بوجود می آید و این از نظر عقل سالم غیرممکن، مردود و باطل است.

«شناخت ذات یا صفات خداوند»

یکی از مبانی خداشناسی اسلامی بازشناسی و تفکیک شناخت ذات خداوند از شناخت اوصاف و افعال اوست شناخت ذات الی برای هیچ موجودی حتی انسان ممکن نیست . به دلیل اینکه ذات خداوند نامحدود و غیرمتناهی است و دیگر موجودات عالم حتی انسان محدود و متناهی اند هرگز موجود محدود و متناهی راه به وجود ، واجب الوجود نامحدود و نامتناهی پیدا نخواهد کرد .

در سوره طه آیه ۱۱۰ به همین مطلب خداوند اشاره کرده است ، میفرماید:

يَعْلَمُ مَا يَبْيَسُ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلَفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا - یعنی خداوند میداند آنچه را که انسان درپیش رودارد و آنچه را که پشت سر گذاشته اند و حال آنکه علم انسان به گذشته و آینده احاطه ندارد و یا اینکه بشربه علم خداوند نمی تواند احاطه پیدا کند .

ازعلی (ع) هم نقل شده است که میفرماید: لَا يُحِيطُ الْخَلَائِقُ بِاللَّهِ عَزَّوَجَّلَ عِلْمًا - مخلوقات خداوند بر ذات او احاطه علمی پیدا نمی کنند .

البته به این معنا نیست که بشربه هیچ عنوان از خداشناسی عاجز و ناتوان باشد بلکه از مطالب فوق این نتیجه بدست می آید که بشر از شناخت ذات خداوند عاجزاست ولی از شناخت اوصاف و افعال خداوند عاجز نیست .

مهمترین راههای خداشناسی عبارتند :

۱ - عقل که قبل از دراثبات وجود خداوند بیان شد از بهترین راههای است

۲ - فطرت که همان حس خداجوئی است که خداوند بشر، برهان فطرت خلق کرده است

۳ - مطالعه و جستجو در شناخت جهان طبیعت (تجربه)

۴ - کشف و شهود باطنی یا به تعبیر دل ، چشم دل

۵ - رجوع به قرآن و احادیث

((شناخت چند نمونه از صفات خداوند))

«صفات ثبوتبه»

۱ - صفت توحید: اسلام آیین توحید و یکتا پرستی است در اهمیت توحید همین بس که در کنار تصدیق پیامبری حضرت محمد(ص) اولین شرط تشریف انسان به آین حیات بخش اسلام و ورود به آستانه سعادت و رستگاری است. خداوند رابه یکتایی شناختن و تنها اورا پرستیدن. توحید ریشه درخت اسلام است و دیگر تعالیم اعتقادی ، اخلاقی و علمی همه شاخ و برگ و میوه های آن اند. توحید اختصاص به آین اسلام ندارد بلکه همه پیامبران الی آمده اند تا مردم زمان خویش

را بسوی یکتا پرستی فراخوانند و همه‌ایان آسمانی والهی ، توحیدی است. سوره صافات آیه ۳۷ ، سوره محمد آیه ۴۶ سوره بقره آیات ۱۶۳ و ۲۵۵ سوره آل عمران آیات ۲ و ۶ و ۱۸ ، سوره نحل آیه ۲ و سوره انبیاء آیه ۲۵ به توحید اشاره دارند .

۲ - علم خداوند : ما معتقدیم خداوند متعال به همه امور عالم و از هرچیزی آگاهست البته تفاوت علم الهی و علم بشر دراینستکه بشر هرچه عالم و آگاه باشد در مقابل خداوند علمش محدود و ناقص است ولی علم و آگاهی خداوند نامحدود و نامتناهی است ویا به تعبیر دیگر خداوند عالم مطلق است . (عالِمُ الْعَيْبِ وَالشَّهَادَةِ) عالم به غیب و شهود است . خداوند هم به ذات خویش علم دارد وهم برهمه موجودات هستی چه پیش از آفرینش آنها و چه بعداز آفرینش آنها آگاهست . (قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبَدِّوْهُ يَعْلَمُ اللَّهُ وَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ - سوره آل عمران آیه ۲۹)

۳ - قدرت خداوند : قدرت از جمله اوصافی است که ما مرتبه محدود و ضعیفی از آن را در خود می یابیم بشر هم قادر است وهم عاجز ولی خداوند متعال آنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .

خداوند بر هر چیزی و هر کاری قادر است یعنی عجز و ناتوانی برای خداوند معنا پیدا نمی کند هرچه هست قدرت است و توانایی گرچه بشر هم با استعدادهایی که خود خداوند به بشر عنایت کرده است از عهده خیلی از کارها بر می آید توان وقدرت زیادی می تواند داشته باشد اما وقتی که قدرت و توانایی بشر را با قدرت و توانایی خداوند مقایسه می کنیم می بینیم در مقابل صفر و ناچیز است به عنوان مثال اگر تمام عالمان و دانشمندان عالم و مبتکران و مخترعان عالم جمع شوند همگی یک سلول بسازند که دقیقاً مانند سلولهای خدایی باشد هرگز نخواهد توانست ، یا مثلاً یک چشم بسازند که با چشم خدایی هیچ تفاوتی نداشته باشد البته همه اینها بصورت مصنوعی با کارائی خیلی ضعیف امکان پذیرهست .

۴ - حیات وزندگی : لازمه حیات و زندگی علم داشتن و قدرت داشتن است و إِلَّا ازْ يَكْ شَيْءٍ مَرْدَهْ بدون حیات هرگز انتظار علم داشتن و قدرت نمی توان داشت خداوند هم دارای حیات است ، بشر هم دارای حیات است . اما تفاوت حیات خداوند و حیات بشر دراینستکه همانگونه سایر صفات انسان محدود و متناهی بوده حیات انسان هم محدود است ولی صفت حیات برای خداوند مانند سایر صفات نامحدود است . به تعبیر دیگر شَيْءٌ مُمْكِنُ الْوِجُود امکان وجود و عدم برایش میسر است اصلاً معنای ممکن الْوِجُود همین است امکان دارد باشد و یا نباشد ، اما واجب الْوِجُود مطلق هرگز عدم برای او تصور نمی شود چون اگر او هم عدم و نیستی داشته باشد پس با ممکن الْوِجُود چه تفاوتی خواهد داشت و به همین جهت که عدم و نیستی برای خداوند معنا ندارد ما او را واجب الْوِجُود می شناسیم درغیر اینصورت او هم از رتبه واجب الْوِجُود سقوط کرده .

۵ - ازلیت و ابدیت : درنظر بسیاری از الهیون خداوند موجودی ازلی و ابدی است به این معنا که از ازل وجود داشته است هرگز دارای عدم و نیستی نبوده است و تا ابد هم وجود خواهد داشت چون شَيْءٌ که دارای عدم باشد و یا امکان عدم برای او وجود داشته باشد چنین شَيْءٌ هرگز در قالب واجب الْوِجُود قرار نخواهد گرفت پس می شود ممکن

الوجود وقی که چنین شد از رتبه و مقام خالقیت تنزل خواهد کرد و خود شیء هم مخلوق خواهد شد . بنابراین وقتی سخن از ازلی و ابدی بودن خداوند به میان می آید باید توجه داشت که معنای دقیق و پذیرفتنی آن اینستکه ذات الهی فراتر از زمان است و بر موجودات زمانی احاطه دارد و هم فراتر از مکان است و برموجودات مکانی هم احاطه دارد در نتیجه می توان گفت وجود خداوند فراتر از هر زمان و مکان است و اصلاً خداوند هرگز محدود به زمان و مکان هم نمی شود چون خودش خالق و به وجود آورنده لحظه لحظه زمان ها و ذرّه ذرّه مکان ها است . (هُوَ الَّاَوْلُ وَ الْآخِرُ وَ الظَّاهِرُ وَ الْبَاطِنُ وَ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ - سوره حديد آيه ۳)

۶- حکمت الهی : حکمت یکی دیگر از اوصاف خداوند است برای این صفت معانی مختلفی ذکر شده است :

۱- اینکه حکمت یکی از شاخه های علم الهی به شمار می آید .

۲- اینکه افعال فاعل در غایت و نهایت استواری و کمال و به دور از هرگونه نقصانی می باشد به این جهت خداوند را حکیم می شناسیم چونکه همه افعال و کارهای او به نیکوترين و کامل ترین صورت ممکن تحقق می پذیرد و از هرگونه کاستی و نقصان مبرا است .

۳- معنای سوم حکمت الهی دوری از انجام فعل قبیح و ناشایست است به این معنا که خداوند حکیم هرگز مرتكب عمل زشت و ناپسند نمی گردد در بیش اسلامی هرچند خداوند بر ارتکاب کارهای قبیح تواناست اما ذات کامل و نامتناهی او مقتضی آن است که تنها مبداء صدور افعال نیک باشد پس خداوند از ارتکاب هر آنچه عقل عمومی بشر آن را قبیح می شمارد منزه بداریم .

۴- چهارمین معنای حکمت اینستکه خداوند هرگز کار و افعال عیس و بیهوده انجام نمی دهد ، یعنی خداوند از انجام افعال لغو و بی هدف منزه است و تمام افعال خداوند دارای غایت و غرض معقول است (سوره مومنون آيه ۱۱۵ میفرماید : أَفَحَسِبُتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبْثًا وَ أَنْكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجِعُونَ - آیا گمان می کنید همانا شما را عیس و بیهوده آفریده ایم و همانا شما بسوی ما بازگشت نخواهید کرد و یا در سوره دخان میفرماید : وَ مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ مَا يَنْهِمَا لِاعِبِينَ - و آیا آسمان ها و زمین و آنچه که در میان آن دو است به عنوان بازیچه نیافریده ایم .

۷- عدل الهی : خداوند را عادل دانستن یکی از ارکان خداشناسی اسلامی است ، عدل یک جایگاه ویژه ای در عقاید اسلامی دارد و از اهمیت آن همین بس که به عنوان یکی از اصول پنج گانه دین یا مذهب یاد میشود .

عدل در لغت : به معنای تساوی و دوری از تبعیض در حقوق ، همه یکسان هستند البته به اقتضای شرایط متغیر میشود العدل یَضْعُ الْأَمْوَالَ مَوْاضِعِهَا - عدالت یعنی هر چیزی در جای خودش قرار بگیرد . و در اصطلاح : همه را با یک چشم نگاه کردن که همان عدم تبعیض است البته فرق است بین تبعیض و تفاوت بعضی افراد در شرایط خاصی با افراد دیگر تفاوت دارند و اینهم همان عدل است مثل دو فردی که با هم دیگر تفاوت سنی دارند یا مرد بودن و زن بودن تفاوت است ولی تبعیض نیست .

اقسام عدل :

۱ - عدل تکوینی : یعنی خداوند به هر موجودی به اندازه شایستگی هایش از موهب و نعمت ها ارزانی میدارد و هیچ استعداد و قابلیتی را ضایع نمیکند یا بمعنای دیگر عدل تکوینی آنست که خداوند به هر انسان به اندازه ظرفیت وجودی اش افاضه میکند و آن را متناسب با قابلیت و استعدادش از کمالات بهره مند می سازد .

۲ - عدل تشریعی : خداوند در وضع تکالیف و جعل قوانین که سعادت بشر در گرو آن است اهمال نمی ورزد و هیچ انسانی را به عملی که بیش از توانایی و طاقت اوست مکلف نمی سازد و این همان عین عدل است (لا يُكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسْعَهَا)

۳ - عدل جزایی : خداوند هر انسانی را متناسب با اعمالش مقرر میکند براین اساس خداوند نیکوکاران را پاداش میدهد و بدکاران را کیفر و همچنین عدل جزایی خداوند ایجاب می کند که هیچ انسانی به سبب تکلیفی که به او ابلاغ نشده است مجازات نشود و بهمین جهت بخشی از کیفر ، پاداش الهی در دنیاست و بخشی دیگر در آخرت تحقق مییابد .

«صفات سلیمه»

۱ - عدم جسمانیت : خداوند اگر جسم باشد در حالیکه خالق همه اجسام است در اینصورت تحصیل حاصل بوجود می آید و این امکان پذیر نیست خود خداوند خالق خودش باشد این اصلا باعقل سليم جور در نمی آید .

۲ - عدم جهت و مکان خاصی برای خداوند : چون او برتر از هرجهت و مکان است

۳ - عدم حلول در شئ دیگر : چون حلول در شئ دیگر نیاز به ترکیب است و خداوند مُرَكَّب نیست که نیاز به ترکیب با شئ دیگر داشته باشد و دیگر اینکه شئی که حلول میکند دارای جسمانیت است یعنی جسم قابل ترکیب است و قبل اثبات شد که خداوند از صفات جسمانیت هم به دور است چون خود خالق همه اجسام است و اینکه می گوییم خداوند جسم نیست نه فقط جسم نیست بلکه جسم لطیف هم نیست یعنی از هرنوع جسمانیت مبرراً است .

۴ - عدم اتحاد با غیر خود : یعنی خداوند با هیچ چیز دیگر غیر از خود متحد نمی شود چون خود اتحاد با غیر برخاسته از یک نیاز است و بشر و انسان اگر متحد با غیر خودش می شود چون به غیر خودش نیازمند است ولی خداوند تبارک و تعالی هرگز نیازی به غیر از خود ندارد که با غیر ، متحد شود ، و معنای اللَّهُ الصَّمَد همین است یعنی خداوند به هیچ چیز و هیچ کس نیازی و احتیاجی ندارد و متحد شدن ، خود یک نیاز است .

۵ - عدم رؤیت و دیدن : شئ قابل دیدن و رؤیت است که دارای ابعاد و اجسام باشد و خداوند همانطورکه قبل ذکر شد از جسمانیت به دور است چون خودش خالق و به وجود آورنده همه اجسام و اجرام است و کسی که خالق جسم و جرم است نمی تواند خودش جسم و جرم باشد چون تحصیل حاصل میشود و این محال است و در قرآن کریم می فرماید : (لَا تُنْدِرِ كُهُ الْأَبْصَارَ وَ هُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ - یعنی خداوند همه ابصار و چشم ها را می بیند ولی هیچ چشمی در عالم به جز چشم دل او را نمی بیند - سوره انعام آیه ۱۰۳)

«بحث نبوت»

ضرورت وحی و پیامبری

یکی از اصول اساسی دین اسلام نبوت و پیامبری است، خداوند متعال و حکیم انسان های والا و شایسته ای را برای هدایت و به سعادت رساندن انسانها برگزیده است تا برنامه های حیات بخش و دستورهای سعادت آفرین او را از طریق وحی الهی دریافت کنند و به آدمیان ابلاغ کنند این برنامه ها که مجموعه ای از بایدها و نبایدها است تحت عنوان دین نامیده شده است و حاملان وحی الهی به نام پیغمبران و یا پیام آوران الهی خوانده شده اند.

چه کسانی شایسته مقام پیامبری الهی هستند؟

بی تردید هر فردی شایسته مقام پیامبری نیست و تنها کسانی لایق این مقام اند که در طول زندگی هرگز آلوده به گناه نشده باشند و معصوم از خطأ و گناه باشند پیامبران الهی حتی در ابلاغ پیام الهی از هرگونه خطأ و اشتباه ایمن هستند و حتی از هر نوع بیماری و نقص عضوی که موجب تنفس و دوری مردم از گرایش به آنها می شود مبزاً هستند.

نبوت عامّه و نبوت خاصّه

اگر چنانچه این مباحثت به طور کلی باشد بنام نبوت عامّه خواهد بود و اگر مربوط به پیامبری خاصی مانند پیامبر اسلام باشد نبوت خاصه نامیده می شود.

آیا با وجود قوه عاقله و علوم بشری به پیامبران نیازی هست؟ متكلمان اسلامی بر پایه منابع دینی و اسلامی براین باورند که انسانها همواره به تعالیم حیات بخش پیامبران الهی نیازمندند و براین نظریه دلایلی هم بر شمرده اند:

دلیل ۱ - آفریده گار عالم هستی و انسان، حکیم است و حکیم هرگز کار لغو و بیهوده انجام نمی دهد.

دلیل ۲ - هدف از آفرینش هرموجودی آنست که به کمال مطلوب برسد و حکمت خداوند اقتضاً می کند که زمینه رسیدن به کمال را فراهم سازد.

دلیل ۳ - زندگی انسان محدود به زندگی مادی و دنیوی نیست بلکه زندگی مادی، دنیوی ما را آماده می کند و میسازد، برای زندگی جاوید معنوی در آخرت و انبیاء آمده اند بشر را برای آن زندگی اخروی معنوی بسازند.

«اهداف بعثت انبیاء الهی»

هدف اول: بسیاری از چیزهایی که عقل آنها را درک می کند و یا به صورت فطری درنهاد انسان هست تا هدایتگر انسان به سوی کمال و سعادت باشد برایر اهتمام به مادیّات و غلبه گرایش حیوانی بر انسان مورد غفلت و فراموشی واقع میشود اما با یادآوری آن مطالب از سوی انبیاء الهی و بیدار کردن فطرت حُفتَه انسانهاست (فَذَكِرِ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ-

پس تذکر بده ای پیامبر همانا که تو تنها تذکرده‌نده ای.) سوره غاشیه ۲۱

هدف دوم : آزاد کردن انسانها از قید و بند های نادرست . پیامبران الهی آمده اند تا با این سُنت های غلط که مانع رشد و تعالی انسان شده است بستیزند و انسان را از چنگال اسارت طاغوت درون و بیرون برهانند و به تعییر دیگر اورا از ظلمات به نورانیت هدایت کنند .

هدف سوم : دعوت به توحید و یکتاپرستی . آدمی با پذیرش توحید در تمامی ابعاد زندگی می تواند به رستگاری دست پیدا کند و به همین جهت پیامبران الهی پیوسته با شرک و مشرکان درگیر بوده اند و در همین راه رنجهای بسیاری را متحمل شده اند . (ولَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنَّ اعْبُدُ اللَّهَ وَ اجْتَنِبُوا الظَّاغُوتَ - وَدَرِ حَقِيقَتِ دِرْمِيَانَ هُرْ امْتَى رَسُولِي بِرَأْيِي خَتِيمَ تَابَغَوْيَدَ خَدَا بِپَرَسْتِيدَ وَ ازْ طَاغُوتِ دِرْوَنَ وَبِرَوْنَ بِپَرَهِيزِيدَ) سوره نحل آیه ۳۶

هدف چهارم : برپایی قسط و عدل در جامعه بشری (لَقَدْ أَرْسَلَنَا رَسُولًا بِالْبَيِّنَاتِ وَ أَنْزَلَنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُوْمَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ - به راستی ما پیامبران خود را با دلایل روشن و آشکار فرستادیم و با آنها کتاب و ترازو فرود آوردیم تامردم به عدل و انصاف برخیزند) سوره حید آیه ۲۵

هدف پنجم : آشنا کردن مردم با تعالیم و حکمت الهی و تزکیه و تطهیر آنان .

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَّيْنِ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتَلَوَّ عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَبَيْزَكِيَّهِمْ وَيَعْلَمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ - اوست خدایی که در میان بیسواندان فرستاده ای از خودشان برانگیخت تا آیات او را برآنان بخواند و پاکشان گرداند و کتاب و حکمت به آنها بیاموزد و اگرچه قطعاً پیش از این در گمراهی آشکاری بوده اند . سوره جمعه آیه ۲

هدف ششم بشارت و اندزار : انبیای الهی آمده اند با بشارت و اندزار حجت را بر بندهای خداوند تمام کنند و جلوی هرگونه عذر و بهانه ای را بگیرند چون امکان داشت فردای قیامت عده ای از گناهکاران بهانه می کردند که اگر کسی می بود ما را هدایت و راهنمایی می کرد هرگز ما گمراه نمی شدیم .

رَسُولاً مُبِشِّرِينَ وَمُنذِّرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرَّسُولِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا - پیامبرانی که بشارت دهنده و هوشدار دهنده بودند تا برای مردم بعداز فرستادن پیامبران در مقابل خداوند بهانه و حجتی نباشد و خدا توانا و حکیم است . سوره نساء آیه ۱۶۵

هدف هفتم علاج امراض روحی : یکی دیگر از اهداف پیامبران الهی مدارا کردن بیماریهای روحی انسان است و بهمین جهت از قرآن کریم به عنوان داروی شفایخش یادشده است .

وَنَنْزَلُ مِنَ الْقَرْآنَ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ - وَفَرُود آوردیم از قرآن آنچه را که شفا است از برای مؤمنین .

وَلَا يَزِيدُ الظَّالَمِينَ إِلَّا خَسَارًا - ولی ظالمین و ستمکاران بجز خسaran و زیان چیزی عاید آنها نخواهد شد .

هدف هشتم : به کمال رساندن فضایل اخلاقی و کرامت انسانی که این در کلام رسول نازنین اسلام به وضوح بیان شده است . إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَّصِمُ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ - برانگیخته شده ام تا تمام کننده مکارم و فضایل اخلاقی باشم ، یعنی فلسفه بعثت پیامبر اسلام (ص) رساندن انسان به کرامت اخلاقیست .

معانی لغوی و اصطلاحی وحی و اقسام آن

وحی در لغت: هر نوع از ادراکات سُری و پنهانی را وحی می نامند و در اصطلاح آگاهی ویژه‌ای است که خداوند آن را فقط در اختیار پیامبران نهاده است تا از این طریق پیام‌ها و تعالیم خود را به بشر و انسان برساند.

قسم اول وحی: به صورت رؤیا و خواب به وجود می آید چنانکه حضرت ابراهیم (ع) برای ذبح اسماعیل (ع) دستورات خداوند را از همین طریق دریافت کرد البته لازم به ذکر است که خواب پیامبران الهی و انسانهای عادی کاملاً متفاوت است.

قسم دوم وحی: دستورات خداوند متعال به روح و قلب پیامبر(ص) *القا میشد و روح والای پیامبر(ص)* مرکز نزول وحی آسمانی است.

قسم سوم وحی: از طریق ایجاد صوت و صدا با پیامبرش، خداوند سخن می‌گفت همانطور که به حضرت موسی(ع) در کوه طور به همین شکل وحی شد.

قسم چهارم وحی: از طریق آمدن فرشته وحی در برابر دیدگان پیامبر مثل آمدن جناب جبرئیل به خدمت پیامبر(ص).

تفسیرهای مختلفی از وحی شده است بعضی وحی را ساخته و پرداخته فکر خود بشرط پیامبران می دانند و قائل به این هستند که پیامبران الهی دارای نوع فکری هستند و وحی هم محصول تفکر و آرای خود آنهاست دسته دیگر معتقدند وحی پیامبران از سِنخ تجربه های عرفانی است، این دیدگاه هم صحیح نیست چرا که وحی الهی کاملاً با تجربه های عرفانی تفاوت دارد اگر چنین باشد قطعاً تعداد زیادی خواهند بود در نتیجه آرا و نظرات متعددی خواهند داشت و این آرا عارفانه متعددگاهی اوقات در عرض همدیگر قرار خواهد گرفت و همین موجب اختلاف و عدم اتحاد در بین خود عرفا و سایرین خواهد شد. حال آنکه وحی الهی از یک منبع و مأخذ لایزال سرچشمه می گیرد و هیچ کس حق دخالت در آن را ندارد و دیگر اینکه لازمه وحی الهی ظهور اعجاز است و اعجاز هم بجز از طرف خداوند غیر ممکن است و هر کسی ولو در ردیف عرفا هم باشد هرگز توان اعجاز نخواهد داشت. پس نتیجه میگیریم آنچه از طرف خداوند متعال بر پیامبران نازل شده است قطعاً وحی الهی بوده و وحی هم بجز پیامبر خدا هیچ کس دیگر نمی تواند درک کند.

معجزه چیست؟

در لغت: ازوّاژه عَجَزٌ گرفته شده است یعنی کاری که دیگران از انجام آن عاجز و ناتوان هستند اسم فاعل است یعنی دیگران را به عجز و ناتوانی وا می دارد.

و در اصطلاح: به عمل خارق العاده ای گفته می شود که پیامبران الهی برای اثبات مدعای خود به قدرت الهی انجام داده اند، مثل شتر صالح (ع)، چوب تبدیل به اژدها شدن در زمان حضرت موسی(ع)، وزنده شدن مردگان به دست حضرت عیسی (ع)

آیا معجزات بدون علت امکان پذیر است؟

خیر، هیچ حادثه ای در عالم واقع بدون علت انجام نمی‌شود و امکان پذیر نیست همانگونه که هر چیزی در عالم یک جنبه مادی دارد و یک جنبه معنوی معجزه هم همینطور است دارای دو جنبه است جنبه مادی آن تصمیم و انجام پیامبر الٰی و حرکتی که آن پیامبر انجام میدهد اما جنبه معنوی آن همان قدرت روحی و معنوی آن پیامبر است که به حول وقوه الٰی انجام می‌شود، پس نتیجه میگیریم که معجزات هرگز بدون علت واقع نمی‌شود بلکه علت آنها یک علت معنوی ناشناخته است به این جهت گفته شده ناشناخته چون بشر و انسان است به علت مادی شناخت دارد ولی علت معنوی را هنوز کاملاً برای او شناخته شده نیست و معجزه از دست کسانی انجام می‌شود که دارای روح معنوی قوی باشند.

عصمت از ویژه گیهای انبیاست

در لغت به معنای منع کردن و بازداشتمن و تگهداری و مصوبت است و در اصطلاح مصوبتی خاص یا ملکه ای نفسانی است که پیامبران را از مرتكب شدن گناه و خطا و اشتباه باز می‌دارد و عصمت یکی از شرایط مهم نبوّت است.

اقسام عصمت:

۱- عصمت در مقام دریافت و حفظ و ابلاغ وحی

۲- عصمت از معصیت و گناه به طور کلی

۳- عصمت از خطا و اشتباه در امور فردی و اجتماعی

عوامل و منشأ عصمت انبیاء الٰی:

۱- پیامبران و اولیای خاص الٰی از نظر آگاهی و شناخت خداوند در مرتبه ای بسیار رفیع قرار دارند و هیچ چیز را بر رضای خداوند و عشق به او ترجیح نمی‌دهند.

۲- پیامبران و اولیای خاص خداوند از نتایج نیکوی اطاعت خدا و پیامدهای ناگوار معصیت و گناه آگاهی کامل دارند و یقیناً انسان عاقل اگر از نتایج ناگوار عمل خود آگاهی کامل داشته باشد طبعاً از آن عمل روی می‌گرداند.

به عنوان مثال فرد عاقلی که میداند اگر به سیم برقی که لخت است و دارای جریان الکتریسیته است، هرگز دست نخواهد زد چون میداند دست زدن مساوی با نابودی و مرگ است، پس اگر پیامبران الٰی نه تنها گناه نمی‌کنند بلکه حتی فکر گناه هم نمی‌کنند به جهت اینستکه از عواقب سود معصیت به طور یقین خبر دارند قطعاً چنین افرادی بسوی گناه نخواهند رفت.

نقش دین از دیدگاه اسلام در زندگی دنیوی

در این زمان کنونی این پرسش مطرح می‌شود که آیا دین تنها برای سعادت اخروی بشر وضع شده است و یا افزودن بر زندگی اخروی در تدبیر زندگی مادی دنیوی هم نقش موثری دارد در رابطه با این موضوع دودیدگاه وجود دارد یک دیدگاه می‌گوید که دین جنبه فردی دارد و فقط ناظر به سعادت بشر و انسان در آخرت است. ولی دیدگاه دیگر

می گوید خداوند متعال دین را برای سعادت دنیا و آخرت انسانها نازل کرده است و سعادت اخروی هرانسان درگرو و تابع زندگی سعادتمدانه او در دنیاست و با به تعبیر دیگر زندگی مادی دنیوی و با زندگی معنوی اخروی لازم و ملزم یکدیگرند. بنا به دیدگاه اول که بیان شد هیچ ارتباطی بین زندگی مادی و معنوی وجود ندارد دوچیز کاملا جدای از همدیگر است ولی بنا به دیدگاه دوم، زندگی مادی دنیوی پلی است برای رسیدن به زندگی معنوی اخروی که درواقع به تعبیر قرآن کریم *الْيَوْمَ مَرْءَةُ الْآخِرَةِ* دنیا محل کشت وزرع آخرت است.

تفکر سکولاریستی در جوامع غربی

سکولار مفهومی غربی است که می کوشد بدون استعانت از دین میتوان به سامان دهی زندگی دنیوی پرداخت پیروان این مکتب و تفکر معتقدند تنها در جنبه شخصی و فردی، دین نقش دارد و یا براین باورند که دین در ساختن اجتماع هیچ نقشی ندارد و حتی جنبه حکومتی هم ندارد فقط صرفاً فردی و شخصی است و حتی شخص و فرد هم اگر خواست دین خواهد داشت و اگر هم نخواست خواهد داشت و به تعبیر خیلی واضح و روشن دین از سیاست جداست که این همان تفکر سکولاریستی است.

عوامل پیدایش تفکر سکولاریستی

۱- تفسیرهای ناروا از کتاب مقدس مسیحیان و اندیشه های تحریف شده آن به عنوان مثال از حضرت سؤال می شود آیا جزیه دادن یا مالیات دادن به قیصر (پادشاه) رواست؟

ایشان در جواب میفرمایند مال قیصر را به قیصر ادا کنید و مال خدا را به خدا، برداشتی که از این سؤال، جواب کرده اند مسیحیان، اینستکه جزیه دادن یک کار مادی و دنیوی است و در شأن و مقام قیصر است و به خداوند هیچ ارتباطی ندارد و یا به تعبیر دیگر شأن و مقام حکومت از شئون الهی و دینی براساس چنین تفسیری جدایی دین و امور خدایی از سیاست و حکومت دنیوی است.

۲- نبود قوانین اجتماعی و حکومتی : در آیین مسیحیت قوانین اجتماعی و حکومتی یا به تعبیر دیگر شریعت وجود ندارد به عنوان مثال در سال ۴۹ یا ۵۰ میلادی شورای مسیحیان اورشلیم به نفع شریعت حضرت موسی (ع) فتوی دادند که این خود به معنای حلال دانستن ربا، شراب، گوشت خوک، فقط از محرمات به چند چیز اکتفا کردند ۱- زنا ۲- خوردن حیوانات خفه شده ۳- خوردن خون.

۳- رفتارها و برخوردهای نادرست متولیان کلیسا : رفتار و برخورد ناشایست متولیان کلیسا مردم را از دین گریزان کرد و سبب شد آنان در ساماندهی زندگی خود دیگر به کلیسا اعتمایی نکنند، فساد مالی و اخلاقی.

مبانی اعتقادی سکولاریسم

۱- علم گرایی : متفکران سکولار براین باورند که براساس علم تجربی می توان به تدبیر جامعه پرداخت با رشد و تکامل و موفقیت های چشمگیر علوم تجربی نظری فیزیک، ریاضیات، شیمی، زیست شناسی و نجوم در عرصه های مختلف این اعتقاد در ذهن افرادی شکل گرفت که می توان با علم و تجربیات علمی جهان را اداره کرد.

۲ - عقل گرایی : براین باورند که همه رفتارها و عقاید باید مبتنی بر عقل باشد نه احساسات یا عقاید دینی. البته تصور سکولاریسم از عقل ، آن عقلی است که مبانی دینی بهره نمی گیرد و این تفکر کاملاً باطل و پوج است چون فیلسوفان زیادی با تکیه بر عقل ، خدا و عقاید دینی را اثبات کرده اند. در تفکر سکولاریستی برای عقل یک نوع محدودیتی قائل شده اند و یا عقل را ناکارآمد درجهت دینی پنداشته اند و حال آنکه یکی از مبانی اعتقادی ما داشتن عقل است واژ نظر شرع مقدس اسلام عقل در کنار کتاب و سنت واجماع یکی از ادلہ اربعه می باشد دین و عقل نه تنها از هم دیگر جدا نیست بلکه هردو باهم مفهوم و معنی پیدا می کند، نه عقل به تنها یعنی در همه عرصه ها کارآمد است و نه دین منهای عقل قابل درک و فهم است .

دیدگاه اسلام نسبت به تفکر سکولاریسم

از دیدگاه اسلام پیامبران الهی برای این مبعوث شده اند که انسان را از ظلمت برخانند و عدالت رادر جامعه برپا نمایند و فضایل و کرامت اخلاقی را نیز به اوچ برسانند لازمه اجرای این اهداف آن است که پیامبران رهبری و سرپرستی جامعه را بر عهده گیرند .

لیبرالیسم و معانی لغوی و اصطلاحی آن

در لغت به معنای آزادی خواهی و آزادمنشی است که واژه لیبرال یعنی آزادی خواه گرفته شده است این واژه هم مثل سکولاریسم ریشه در غرب و جوامع غربی دارد .

و در اصطلاح پدیده وايدئولوژی غرب صنعتی است به گونه ای که میتوان آن را از تمدن غرب متمایز کرد این اصطلاح در واقع اسپانیائی است که در اوایل قرن نوزدهم از استقرار حکومت مشروطه در اسپانیا طرفداری می کرد و بعد از آن در کشورهای دیگر هم رایج شد .

مبانی و ارزش های لیبرالیسم

۱ - فرد گرایی : یکی از مبانی لیبرالیسم فرد گرایی یا برتری فرد بر هر گروه اجتماعی یا هیئت جمعی است. لیبرالیسم فرد گرایی در مقابل تفکری در عصر فئودالیسم اروپایی بود که در آن افراد دارای هویت های شخصی و منحصر به فرد نبودند بلکه افراد اعضای گروه های اجتماعی به شمار می آمدند بنابراین زندگی و هویت افراد اساساً بر مبنای وضعیت گروه های اجتماعی تعیین می شد .

۲ - آزادی : از دیدگاه لیبرالیسم اعتقاد به شأن والای فرد در برابر آزادی اومی انجامد لیبرالها به شدت معتقدند که زندگی بدون آزادی ارزش زیستن ندارد ، فرد بصورت خود مختار آزاد باشد در تعیین شغل و تعیین عقاید و انتخاب ملیّت اما با این حال حتی خود لیبرالها هم هرگز براین باور نیستند که فرد حق بهره مندی از آزادی مطلق داشته باشد چون میدانند در چنین صورتی لجام گسیخته می شود .

۳ - عقل گرایی : از دیدگاه لیبرالیسم انسان باعقل خود میتواند بهترین منافع خود را بشناسد و پی گیرد و به تعبیری عهده دار زندگی خود شود و سرنوشت خویش را بدست گیرد البته به عقلی پایبند هستند که نقطه مقابل وحی الهی است. در واقع عقل را در عرض وحی الهی می دانند نه در طول آن ، در نتیجه در جدایی دین از سیاست با سکولاریسم هم عقیده اند .

۴ - عدالت و برابری حقوق انسان ها : یکی دیگر از اصول بنیادین تفکر لیبرال برابری و عدالت است که برطبق آن همه افراد از حقوق و احترام یکسان برخوردارند و دربرابر قانون همه دارای حقوق برابرند و حق دارند از آزادی مدنی برخوردار باشند . لیبرالها کسب ثروت را نشانه شایستگی افراد می دانند آنها معتقدند افراد از طریق تلاش و پشتکار و به کارگیری قابلیت های فردی می توانند دارایی ها و ثروت های کلان به دست آورند .

۵ - تساهل : به معنای مدارا کردن که به مردم اجازه میدهد به طریقی سخن بگویند و عمل کنند که مطلوب ما نباشد ، یعنی هر کس هر طوری می خواهد زندگی کند کار به کارش باید گرفت .

راز جاودانگی و حقانیت اسلام

از آنجا که دین اسلام آخرین و کامل ترین شریعت است قوانین اساسی آن نیز جاودانه می باشد خداوند در قرآن کریم اعلام می کند که هیچ باطلى به قرآن راه ندارد .

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ - سوره فصلت آیه ۴۲

پیامبر اکرم (ص) در حدیثی میفرماید : حَلَالٌ مُحَمَّدٌ حَلَالٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ حَرَامٌ حَرَامٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ - اصول کافی ج ۱ / ص ۵۸ - یعنی حلال محمد(ص) حلال است تا روز قیامت و حرام او هم حرام است تاروز قیامت .

یکی از رازهای جاودانگی اسلام این است که با فطرت انسان مطابقت دارد و چون فطرت انسانی همیشه ثابت و پابرجاست احکام نورانی اسلام هم ثابت و پابرجاست . فَطَرَ اللَّهُ أَلَّا فَطَرَ النَّاسُ عَلَيْهَا - فطرت همان سرشتی است که خداوند ، مردم را بر همان سرشت آفریده است - سوره روم آیه ۳۰

پلورالیسم یا تکنُر گرایی دینی

دربحث های گذشته دیدگاه اسلام را درباب مذاهب و شریعت های مختلف بیان نمودیم انسانهایی معتقدند که انسان از راههای مختلفی میتواند به خداوند برسد تنها یک راه حق نیست بلکه هر راهی ما را به خداوند برساند همان راه حق است . از دیدگاه اسلام همه ادیان الهی شاید برق باشند ولی آنها حق مطلق نیستند اما دین مقدس اسلام حق مطلق است . چون اسلام جامع ترین و کامل ترین ادیان الهی است ، قرآن که وحی الهی است پیامبر اسلام را پیام آور همه جهانیان و خود رانیز کتاب همه مردم معرفی میکند و دراین دعوت هیچ قوم و قبیله ای و پیروان مذهب دیگری را استثناء نکرده است . (وَ مَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافِةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَ نَذِيرًا) (وَ مَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ - وَ مَا تُورًا جز رحمتی برای دهنده برای همه مردم نفرستادیم - سوره سبا آیه ۲۸) پس نتیجه می گیریم اسلام دین همه انسانهایست و قرآن هم کتاب همه انسانهایست .

در لغت به معنای تسليم شدن و گردن نهادن است قرآن کریم از این رو دینی را که مردم را به آن دعوت می کند اسلام نامیده است که برنامه کلی آن تسليم شدن انسان در برابر احکام الهی است . حضرت ابراهیم علیه السلام اولین کسی است که این دین را اسلام و پیروان آن را مسلمان نامیده است . (رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذَرِّيْتَنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً) - پروردگارا ما را تسليم فرمان خود قرار ده و از نسل ما امتی فرمانبردار خود پدیدار - سوره بقره آیه ۱۲۸

و در اصطلاح اسلام آخرين و كامل ترین شريعتی است که خداوند برای هدایت همه انسانها تا به ابد نازل فرموده است قوانین چنین آینی مطابق فطرت و عقل آدمی است .

قال على (ع) : الْإِسْلَامُ هُوَ التَّسْلِيمُ ، وَالْتَّسْلِيمُ هُوَ الْيَقِينُ ، وَالْيَقِينُ هُوَ الْإِقْرَارُ ، وَالْإِقْرَارُ هُوَ الْآَدَاءُ ، وَالْآَدَاءُ هُوَ الْعَمَلُ - يعني اسلام همان تسليم شدن در برابر خداوند است و تسليم همان ایمان یقینی است و یقین همان اقرار به وحدانیت الهی است و اقرار همان اداء دیون الهی است و اداء دیون همان عمل به احکام خمسه اسلامی است .

أَدَلَّهُ أَبْعَدَهُ

تمام احکام نورانی اسلام از چهار طریق بدست می آید و استخراج می شود که بنام دلیل های چهارگانه نامیده شده است ۱ - کتاب ۲ - سنت ۳ - عقل ۴ - اجماع

و اما کتاب همان قرآن کریم است که داروی شفایبخشی است که خداوند از سر لطف به انسانها ارزانی داشته است و در واقع آین نامه اتم و اکمل زندگی بشر است ، قرآن معجزه جاویدان پیامبر اکرم (ص) است دشمنان اسلام درپانزده قرنی که پیدایش این آین نورانی می گذرد برای ضربه زدن به اسلام از هیچ تلاشی فروگذار نکردند و حتی پیامبر اسلام (ص) را ساحر وجادوگر و مجنون خواندند اما هرگز نتوانستند از پس مقابله با آن برآیند درقررون واعصار گذشته بارها کمر برتحريف این کتاب نورانی بستند ولی به حول وقوه الهی حتی نتوانستند یک حرف آن را عوض کنند و این همان اعجاز قرآن است وهم اکنون در عصر حاضر بارها خبر آتش زدن قرآن به گوشمان می خورد و این خود نشانه عجز دشمنان قرآن است که به تنها چیزی که متوجه می شوند سوختن و آتش زدن قرآن است .

قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ النَّاسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْفُرْقَانِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِيَعْضِ ظَهِيرًا - بگو ای پیامبر اگر انس و جن جمع شوند تا نظیر این قرآن را بیاورند مانند آن را هرگز نخواهند آورد هرچند از آنها پشتیبان برخی دیگر شوند . سوره اسراء آیه ۸۸

و اما سنت : در لغت به معنای روش و طریق است که هم در قرآن وهم در روایات به کار رفته واما در اصطلاح به تمام گفتارها و کردارها و تقریر های معصومان سنت گفته میشود .

هر موضوع و عملی که معصوم (ع) در برابر آن موضع مخالفی نگیرد و یا سکوت اختیار کند به معنای تقریر و امضاء و تأیید معصوم است چون اگر غیر این باشد بر معصوم (ع) واجب است در برابر آن قیام کند و علیه آن اظهار نظر نماید یا واجب است نهی از منکر کند .

از دیدگاه شیعه پیامبر و امامان معصوم (ع) از هرگونه خطا واشتباه و گناهی مصون و محفوظ اند و به همین جهت گفتار آنان و کردار و رفتار آنها و سکوت و امضاء آنها قطعاً برای شیعیان و پیروان آنها حجت و دلیل محکمی خواهد بود.

و خداوند هم در قرآن کریم میفرماید: بِاَئُهَا الَّذِينَ آمَنُوا اَطْبَعُوا اللَّهَ وَ اَطْبَعُوا الرَّسُولُ وَ اُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ - ای کسانیکه ایمان آور دید خدا را اطاعت کنید و پیامبر و اولیای امور خود را نیز اطاعت کنید. سوره نساء آیه ۵۹

وَالْمَعْقُلُ : در لغت به معنای منع و باز داشتن است و گاه به وسایلی که به نوعی برای بازدارندگی استفاده می شود عِقَالٌ گفته می شود مثل افسار که حیوان را با آن کنترل می کنند پیامبر اکرم (ص) در روایتی میفرماید: إِنَّ الْعَقْلَ مِنِ الْجَهَلِ وَ النَّفْسُ مِثْلُ أَحْبَثِ الدَّوَابَ فَإِنْ لَمْ تَعْقِلْ حَارِثَ فَالْعَقْلُ عِقَالٌ مِنِ الْجَهَلِ.

و در اصطلاح قوه ای است در انسان که اورا از سایر حیوانات متمایز می کند و انسان به واسطه آن به تفکر واستدلال می پردازد و امور خوب و بد، حق و باطل را از یکدیگر جدا می کند و به طور کلی عقل بردو قسم است ۱ - نظری ۲ - عملی اگر چنانچه عقل اموری رادرک کند که مستقیماً و بی واسطه مقتضی تاثیر در مقام عمل نباشد مثل (اجتماع نقضیں محال است) این را عقل نظری گویند و اگر چنانچه مستقیماً دخالت در انجام ویا ترک یک عملی داشته باشد مثل انواع خوبی ها و بدی ها و باید ها و باید ها به آن عقل عملی گویند. (الْعَقْلُ مَا عُبِدَ بِهِ الرَّحْمَنُ وَ اكْتَسَبَ بِهِ الْجَنَانُ - عقل چیزی است که بوسیله آن خدای رحمان عبادت می شود و بیشتر هم بوسیله همان به دست می آید).

واما اجماع هرگاه جمعی از صاحب نظران و علماء دینی نسبت به یک حکم شرعی متفق القول باشند به آن اجماع می گویند مثلاً در حرمت ویا حیلت یک شیئی با هم توافق دارند ویا بر انجام و ترک یک عمل باهم موافق باشند این را اجماع گویند. واین اجماع یک دلیل روشن شرعی است که برای هر مسلمان بعد از کتاب و سنت و عقل، سند و دلیل محکمی است.

فلسفه امامت از نظر اسلام

امام در لغت به معنای پیشوای رهبر و ریشه (آم) یعنی قصد کردن و توجه نمودن است چون مردم با قصد و توجه خاص به سراغ امام می روند و به تعبیر قرآن کریم واژه امام هم به پیشوای صالح و هم غیر صالح اطلاق می شود.

و در اصطلاح متکلمان شیعه امام کسی است که در مقام جانشینی رسول خدا نسبت به همه امور دینی و دنیوی جامعه اسلامی ریاست الی عالم و فراغیر دارد.

براساس این تعریف امام همه منصب ها و شئون پیامبری به جز نبوّت را داراست به همین جهت امام باید دارای ویژه گی هایی باشد.

۱ - از جانب خداوند نصب گردد.

۲ - باید دارای مقام عصمت باشد زیرا بدون داشتن عصمت نمی تواند اعتماد مردم را جلب کند و برای مردم الگو باشد و در قلب ها و اندیشه های آنان راه یابد.

۳ - نسبت به همه امور دینی علم لَدُنْ و وسیع و گسترده داشته باشد تا در رفع مشکلات جامعه اعم از مشکلات علمی و دینی جامعه اسلامی نیازمند دیگران نباشد متكلّمان اهل سنت، با این تعریف متكلّمان شیعه مخالف هستند. آنها امامت را منصبی عادی وغیر الهی می دانند که فقط با انتخاب خود مردم صورت می گیرد آنها معتقدند امام می تواند با زور وقدرت سرپرستی جامعه را بر عهده گیرد واگر چه فاسق و شرابخوار هم باشند این آلودگی ها موجب عزل و برکناری او نمی شود اما این خلدون از عالمان اهل سنت در کتاب مقدمه خود حقیقت دو دیدگاه شیعه وسنی رادرامر امامت به خوبی بیان کرده است.

در کتاب خود می نویسد : امامت در نظر اهل تسنن از مصالح همکانی است که به خود امّت بستگی دارد آنها هر کسی را که تعیین کردند امام و پیشوای خواهد بود اما امامت از نظر شیعه ستون و پایه دین است و بر پیامبر(ص) جایز نیست آن را نادیده بگیرد یا به امّت واگذار کند بلکه امام را باید پیامبر تعیین کند و آن امام مثل خود پیامبر از گناهان کبیره و صغیره باید مصون باشد .

تعیین امام از چه زمانی شروع شد ؟

این مسئله در زمان حیات پیامبر اسلام کم و بیش مطرح می شد تا در آستانه رحلت پیامبر(ص) با تعیین علی علیه السلام به اوج رسید و در چندین نوبت این مسئله مستقیما از طرف خود پیامبر مطرح شد که نمونه باز آن داستان غدیر خم که پیامبر علی(ع) را روی دست گرفت و فرمود: مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلَىٰ مَوْلَاهِ اللَّهِمَ وَالِّيْ مَنْ وَالَّهُ وَاعِدٌ مَنْ عَادَهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَأَخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ .

تمام اختلافات پیرامون مسئله امامت و رهبری اسلام و مسلمین بعد از وفات پیامبر(ص) شدت گرفت مسلمین بعد از پیامبر به پنج فرقه تقسیم شدند پنج فرقه اهل سنت ۱ - شافعی ۲ - مالکی ۳ - حنبلی ۴ - حنفی ۵ - شیعه اثناعشری . چهار فرقه اهل سنت علی (ع) را خلیفه چهارم بعد از پیامبر میدانند می گویند: اول ابو بکر، دوم عمر، سوم عثمان، چهارم علی (ع) ولی فرقه ناجیه شیعه علی (ع) را اولین خلیفه بلافصل بعد از رسول خدا می دانند البته با دلایل عقلی و نقلی وبعد از علی (ع) شیعه قائل به وجود یازده امام دیگر از نسل علی (ع) که هر کدام پس از دیگری خلیفه و جانشین بحق رسول خدا (ص) هستند که مجموعاً خلفاء بعد از پیامبر مجموعاً دوازده نفر بودند که همان ائمه معصومین علیهم السلام بودند .

آیات ولایت و امامت علی (ع)

قال الحکیم فی کتابه : (إِنَّمَا وَلِيَكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا إِذْنَ اللَّهِ يُقْيِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ - همانا ولی شما تنها خداوند است و پیامبر اوست و کسانیکه ایمان آورده اند و همان کسانیکه نماز را پیا می دارند و در حال رکوع به فقیران زکات می دهند - سوره مائدہ آیه ۵۵) این آیه در شأن امیر المؤمنین علی (ع) است که گویا در مسجد در حال نماز است ، در رکوع نماز سائلی می آید و تقاضای کمک می کند هیچ کس جوابش را نمی دهد اما در حال رکوع مولی انگشت را به فقیر میدهد .

آیه ای دیگر : (آَيُوْمَ أَكَلَمْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ أَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَ رَضِيْتُ لَكُمُ الْاسْلَامَ دِيْنًا) - سوره مائدہ آیہ ۳

و دیگر از اسنادی که دال بر امامت مولی علی دارد ، حدیث منزلت است ، که پیامبر فرمود : يا علی أَنْتَ أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ايماناً وَ أَنْتَ أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ اسلاماً وَ أَنْتَ مِنِّي بَمَنْزِلَةِ هارونَ مِنْ موسى .

مهدویت از نظر اسلام

از دیدگاه اسلام و مکتب تشیع امامان معصوم علیهم السلام دوازده نفرند که نخستین آنها علی(ع) و آخرینشان خاتم الاصحیاء حضرت ولی عصر ارواحنا له الفداء می باشد که به اذن خداوند با ظهور خود جهان را پر از عدل و داد خواهد کرد . حضرت ولی عصر(ع) دارای دو غیبت است : ۱- غیبت صغیری ۲- غیبت کبری

غیبت صغیری بنا به یک روایت از شهادت امام عسکری (ع) در سال ۲۶۰ هجری شروع شد و بنا به روایت دیگر از قبل از شهادت پدر بزرگوارشان یعنی در سال ۲۵۵ شروع شد و حدوداً ۶۹ یا ۷۰ سال به طول انجامیدهاین مدت مردم و شیعیان ایشان از طریق چهار نایب با امام ارتباط داشتند که آنها را نواب اربعه نامیده اند .

۱- عثمان ابن سعید ۲- محمد ابن عثمان ابن سعید ۳- حسین ابن روح نوبختی ۴- علی ابن محمد شمری که اینها همه از عالمان برجسته زمان خود بودند و تاسیل ۳۲۹ هجری نیابت آنها ادامه داشت بعداز این غیبت کبری امام زمان (ع) شروع شد که هنوز هم ادامه دارد و از پایان غیبت کبری کسی به جز خداوند متعال خبر ندارد و هر کس پیشگویی کند و یا تعیین زمان ظهور بنماید قطعاً طبق بعضی روایات کذاب و دروغگوست .

راز غیبت امام زمان (ع)

غیبت امام عصر (ع) یکی از رازهای الهی است که ماهرگز نمی توانیم به حقیقت آن پی ببریم در زمان های گذشته هم چنین غیبت هایی وجود داشته است مثلاً جناب موسی ابن عمران چهل روز از امت خود غایب بود ، حضرت مسیح مدتی غایب بود و حضرت یونس نیز مدتی غایب بود .

بشارت ظهور از زبان پیامبر اکرم (ص)

لُولَمْ يَبِقِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا يَوْمٌ وَاحِدٌ لَطَوَّلَ اللَّهُ ذَالِكَ الْيَوْمَ حَتَّىٰ يَعْقِثَ رِجَالًا صَالِحًا مِنْ أَهْلِ بَيْتٍ يَمْلِأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَ عَدْلًا بَعْدَ مَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَ جَوْرًا . يَا كَمَا مُلِئَتْ - اگر از عمردنیا باقی نماند مگر یک روز آن را خداوند طولانی خواهد کرد تا اینکه مرد صالحی از اهل بیت من پیغمبر برانگیخته شود زمین را پر از عدل و داد خواهد کرد بعداز آنکه پر از ظلم و ستم شده است یا همانطوریکه پر از ظلم شده پر از عدل و داد خواهد کرد .

علائم ظهور دو قسم است : ۱- علائم حتمی ظهور ۲- علائم غیرحتمی ، واما علائم حتمی ظهور آنطور که از بعضی روایات بدست آمده پنج علامت حتمی ظهور است :

۱- قیام سفیانی : شخصی از نوادگان ابوسفیان علیه امام زمان و مکتب شیعه قیام و لشگرکشی خواهد کرد .

- ۲- قیام یمانی : از سرزمین یمن یکی از یاوران امام زمان (عج) علیه سفیانی قیام خواهد کرد .
- ۳- ندای آسمانی : صدایی ماین زمین و آسمان خبر ظهور آقا امام زمان (عج) را خواهد داد .
- ۴- کشته شدن نفس زکیه : شخصی از یاران امام زمان (عج) فرستاده امام به مکه خواهد بود ، مردم مکه او را خواهند گرفت و کنار کعبه سراز بدنش جدا خواهند کرد .
- ۵- فرو رفتن لشگر سفیانی ما بین مکه و مدینه در زمین .
- علائم غیر حتمی : که عبارتند از مرگ و میر فراوان ، زلزله و سیل های مخرب ، ماه گرفتگی و خورشید گرفتگی زیاد و حوادث دیگری که نقل شده است .

فلسفه غیبت امام زمان (عج)

برای غیبت امام عصر(ع) فلسفه های زیادی بیان شده است که مهمترین آنها عبارتست از ۱- حفظ جان امام (ع) از شر دشمنان ۲- امتحان شیعیان و دوستداران امام زمان از نظر وفاداری به اسلام و حجت خداوند ۳- عدم بیعت امام(ع) با حاکمان و ظالمان زمان .

فلسفه انتظار و وظیفه منتظران ظهور :

درلغت به معنی چشم به راه کسی بودن البته نه انتظاریکه همراه با خمودگی و بی حالی و کسالت باشد ، انتظار توأم با جهاد و تلاشی مضاعف درجهت آماده سازی زمینه ظهور حضرت ولی عصر(عج) . کسی که شخصی را دعوت می کند قطعاً مقدماتی برای پذیرایی مهمان خودش فراهم می آورد اعم از نظافت محیط زندگی و تهیه خوراک و غذای مطبوع . زمینه سازی ظهور امام زمان (عج) هم باید از خودسازی و دیگر سازی و تهذیب نفوس خود و دیگران باید انجام پذیرد . هرگز معقول نیست زمینه سازی همراه با گناه و بی بندوباری و لابالی گری باشد ، البته باید دانست آنکه غایب است ما مسلمانان و شیعیان هستیم امام همیشه و درهمه جا حاضر است و برزمین و زمان احاطه دارد ، بلکه اعمال ما آدمها مثل حجاب و مانع است ، بین ما و امام زمان (عج) .

سیمای حکومت امام زمان (ع) بعداز ظهور :

- ۱- تکامل و اعتلای عقلانیت . اصول کافی ج ۱ ص ۲۵
- ۲- سبط و کمال علم و معرفت و حکمت . بحار ج ۵۲ ص ۳۳۷ و ۳۵۲
- ۳- تحقق وحدت و صمیمیت . بحار ج ۵۲ ص ۳۷۲
- ۴- توسعه دیانت و معنویت . بحار ج ۵۲ ص ۱۹۲
- ۵- تکامل اخلاق . بحار ج ۵۲ ص ۱۹۲
- ۶- زوال تبعیض و گسترش رفاه عمومی . بحار ج ۵۲ ص ۳۳۹

۷- تحقیق آزادی . بحاج ۵۱ ص ۷۵

۸- گسترش صلح جهانی . بحاج ۵۱ ص ۷۸

۹- تحقیق عدالت فراگیر جهانی . بحاج ۵۱ ص ۶۸

۱۰- وفور نعمت و باروری و بازدهی منابع . بحاج ۵۲ ص ۱۹۲

۱۱- گسترش امنیت جهانی . بحاج ۵۲ ص ۳۳۵

۱۲- ارتقای سطح معيشت و ریشه کن شدن فقر . بحاج ۵۲ ص ۳۳۹

۱۳- توسعه و آبادانی . بحاج ۵۲ ص ۱۹۲

۱۴- ارتقاء صنعت و فناوری . بحاج ۵۲ ص ۳۳۶

۱۵- صیانت و سلامت محیط زیست . بحاج ۵۱ ص ۸۱

۱۶- تحقیق رضایت مندی مردم . بحاج ۵۱ ص ۷۴

۱۷- اُفول دولت های باطل . بحاج ۵۱ ص ۶۲

توضیح : (آدرس این مطالب از کتاب اصول کافی موحوم کلینی(ره) و بحاج الانوار مرحوم علامه مجلسی میباشد)

ولایت فقیه از نظر اسلام

در لغت : از دو واژه ولایت و فقیه گرفته شده است ولایت با کسره بمعنى دوستی و محبت است ، ولایت با فتحه بمعنى امامت و رهبری حکومت است ، البته هردو مفهوم توأمان هم امکان پذیر است یعنی امامت و رهبری توأم با محبت و دوستی . ولایت فقیه در اصطلاح به معنای سرپرستی و حاکمیت است که در قرآن کریم و روایات معصومین به آن اشاره شده است ، مثل فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِي – سوره شوری ویا إِنَّمَا وَلِيْكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ – سوره مائدہ .

قال حجّه ابن الحسن(عج) : وَأَمَّا الْحَوَادِثُ الْوَاقِعَةُ فَارْجُعوا إِلَى رُؤْاهَ حَدِيثَنَا أَوْ أَحَادِيثَنَا فَإِنَّمَا حُجَّتِي عَلَيْكُمْ وَأَنَا حُجَّهُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ - در هر اتفاقی که برایتان پیش می آید در آن اتفاقات رجوع کنید به کسانیکه راویان سخنان ما هستند یعنی علماء و مراجع عظام تقليد آنها حجت من برشما هستند و من حجت خداوند برآنها هستم .

ولایت فقیه : چیز نوظهوری نیست بلکه ریشه در قرآن کریم و احادیث معصومین صلوات الله علیهم اجمعین دارد .

در روایتی از امام کاظم (ع) نقل شده است : وَأَمَّا مَنْ كَانَ مِنَ الْفَقِيْهِ، صَائِنًا لِنَفْسِهِ، حَافِظًا لِدِينِهِ، مُخَالِفًا لِهَوَاهُ، مُطِيعًا لِأَمْرِ مَوْلَاهُ، فَلِلَّهِ وَمَنْ يُقْلِدُهُ – هرگاه از میان فقهاء کسانی باشند که نگهدارنده نفس ، حافظ دین ، مخالف هواه های نفسانی و مطیع فرمان خداوند متعال پس بر عوام مردم یعنی همه اشار جامعه اعم از شهری و روستایی با سواد و بی سواد واجب است از او تقليد و پیروی کنند . علماء و مراجع دینی در زمان غیبت امام زمان ع نائیان عام حضرتند البته در صورتی که جامع الشرایط نیابت باشند البته بعضی غافلین و گمراهان ولایت را فقط به فقط منحصر به ولایت معصوم

میدانند یعنی به عقیده آنها غیر معصوم حق ولایت و حکومت ندارد و حال آنکه این طرز تفکر اصلا درست و منطقی نیست اگر عصمت شرط نیابت می بود قطعا نائیبان خاص حضرت که همان نواب اربعه بودند معصوم می بودند و حال آنکه هیچ کدامشان معصوم نبودند.

ویژه گیهای ولی فقیه

۱- آگاهی از قانون اسلام : حکومت اسلامی حکومت قوانین الهی است طبعا حاکم اسلامی که مجری قوانین الهی باید به آن آگاهی داشته باشد.

۲- ایمان و اسلام : حاکم اسلامی باید به تعالیم قرآن و سنت پیامبر(ص) ایمان کامل داشته باشد. بدون شک کسیکه به تعالیم قرآن ایمان قلبی نداشته باشد هرگز نخواهد توانست آن را با تمام وجود به کار بندد، و اسلام به معنای تسلیم است یک حاکم اسلامی اول باید خودش تسلیم اوامر و نواهی خداوند باشد.

۳- کارданی و مدیریت : یک حاکم اسلامی باید توانایی مدیریت جامعه اسلامی را دارا باشد تا بتواند بر مشکلات داخلی و خارجی فایق آید پیامبر اکرم(ص) در حدیثی میفرمایند : فردی لیا قت و شایستگی امامت و رهبری دارد که دارای سه خصلت باشد.

۱- تقوایی که اورا از نافرمانی خداوند باز دارد.

۲- صبر و بردازی و حلمی که غضیش را کنترل کند.

۳- نیک حکومت کردن بر زیر دستان به گونه ای که برای آنان همانند پدر مهریان باشد.

۴- عدالت : یعنی هر چیزی را در جای خودش قرار دادن و حقوق همه افراد جامعه را رعایت کردن. یعنی هرگز ظالم و مستمگر از نظر اسلام نمی تواند بر دیگران حکومت کند.

۵- آراستگی به فضایل اخلاقی و آلوده نبودن به خصلت های ناپسند.

قال ابا عبدالله الحسین(ع) : قباری الامور والاحکام علی ایدی العلما بالله الامانة علی حلاله وحرامه

جاری کردن کارها و احکام الهی به دست علماء دین است که آنها امینان حلال و حرام خداوندند (تحت العقول ص ۲۳۷)

موفق و سربلند باشد انشاء الله